

503

503

φ₁

Hanna Andersson

S. Mellby

Albo härad

Skåne.

Född i Raflunda 1864.

Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Vaggvisa.

Vyssa, vyssa litet barn

och så ett litet hjärta

alla de som gifta dem

ja, de voro värdar att svärta.

18 sid

(~~18 sid~~)

503

2 2

LUNDSS UNIVERSITETTS
FOLKMINNESARKIV

Hanna Andersson
S Mellby
Albo härad
Skåne.

Född i Raflunda 1864.
Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

Orm i ladugårdströskeln.

Jag har hört talas om , att somliga brukade borra ett hål i
ladugårdströskeln och stoppa dit en levande orm. och sätta en plugg
i hålet. Det skulle hjälpa mot sjukdom.

LUND'S UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Hanna Andersson

S. Mellby

Albo härad

Skåne.

Född i Raflunda 1864.

Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

503

När korna voro satta i sin.

Om någon satt korna i sin gick det bort, om man mjölkade på en
sak som varit stulen men som åter kommit till fätta.

Hemma i Raflunda hade vi en puda, som en gång varit stulen, och
den lånade folk så ofta, som deras kor voro satta i sin. Morfar ville
därför aldrig göra sig av med pudan.

LUNDs UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

4
4

Hanna Andersson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i Raflunda 1864.
Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

503

Bärnstensamuletter.

Fruntimmerna hade förr kors eller hjärtan av bärnsten, som skulle skydda dem mot allehanda farligheter. Jag har ett sådant hjärta av bärnsten, som min mormor hade på sig.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

5.5

Hanna Andersson
S. Mellby

Albo härad
Skåne.

Född i Raflunda 1864.
Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

503

Skrock vid mjölkning.

När en ko hade kalvat skulle man ha en "lejlesten" från stenfoten och en "stubbekniv" (slaktekniv) i spannen, när man mjölkade, så länge juvern ännu var svullen.

6-8.6

Lk. albo h.

S. meddy

Hanna Andersson

f. i Röflund 1864

Konf. m. 1892.

Väst. av Birg. Wiberg

Växjö 1928.

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV
503

Bjällopsång.

1.

Jag ägnar Es en sång Töänner!
Af hjärtat gärs den ifrån mig,
T töänor! och T ungdomsvänner.
Som fanden är jo lifoto' sig!
För samben ska häring att skona,
Diktlyckliga nt sälla ger!
På hirto blomsterhallas gjöna
W: hos oss härla upp en härs.

2.

Tunga kri' är hinekens byka
 503
 Jig iinha vif die eke vee
 Mi liforts oshuld blomma smycka
 En framtid ban. En glatt ofer
 Ma' inigen skyndingshan! framkomma
 Uppå den vif, "Vholen ga".
 Men evert għidha sonn blommu
 Hovħilie I viċċek duuġa'.

3.

Mägen öde faras aū genomsanda
 I deuva mörka dystha xl.
 O! Sofi' älsken mit varanda
 I nöd och lust : hihus goal!
 Ma' int deuva kirkk bixta,
 Som han bengħad isidj!
 Hsin fest minn ödts għommex u ta'
 Oħra tħinnej appo ja' En bissloġġ dgħi.

4.

"O mi Pa Tullen lyftig bliva
Vid siden af din köra bän!" 503
och mäste Karus klicka dina,
all sing som mæla bol ejer,
ja klickan den åla hänska,
som shopenen iit mæshan gav,
Mi" den r. världs lyckliga fängsla
och följa den till dina gav.

5.

Så" äi min önskan enge vännen
Den önskan givs utof min ejät,
Mi" han om alla den hämmer,
Som ut i mæshas danna väb,
Mi" han berbygga Es gj" boda
Mi" han omhävga Ekt bo
och blika fram din hämmla mæla
och gifva Es fel och ro!

6.

Ej hittar hon merे hjälta önska

503

Ei säcka tri på dunes stg.

O! slän ej bort min säng : glimka,

Ty depa" skål nu rikas jor.

och hela världen skall nu bliinga

Med mig vid glada fyrkylle!

Vid fyrdagsfesten ont upp skall ringa!

O leja fredsam, leja fred!

*) Vers 4 är dikterat av en bror till Hanna Andersson.

S. albol.

S. mæby

Hansen Andersen

F. i Røflund 1864

Nom. t. m. 1892

Clost. av Sjæl af byg 10

Vorname 1928 10

LUND UNIVERSITETETS
FOLKMINNESARKIV

503

Bjällopsmarch.

Tun 1.

Nu visde bjällopskauen ståtlig fram,
S. hvar hela brudka fin.

Brudvid brudzummen sitt
Liksom en ros av föring skilar.

Sjelumen med flöjtter och med gynn stanma app
och många brudsmäss väster löjet i goloss
Ängorna sti' pumland uti blommunk land
och solen da berhine fäst brudzum ord brud.

Klockorna ringa ieti lyktorbyn
och tuppren uppå kyrkbornt bliebee med slyer.

1

18

11

Versl.

För för blomster och för budgumannen god

Ali liv uti ditt

Lösa hos å hund och i nöd.

Med aft av rose och jasminne

Båt peest nu klöver för hja dyras lopf,

och stölen bie offer ali sin gamla lopf.

Burke hon faller alaf glädje en tio,

Hon har si milst som solen ala enjunge om vör

Ty å de lifvet som en gäfflige dröm

För budgänt fot på den kusnade skönin.

Vers 3.

Böllös sked skilda uti dagarna tre

Rashn goss uti ring

Warka flidor drua ikring

och blänka stopp oth hening bultlyis

Pålshudrennen klirrar från spelmans fil

och svinfar för den gamma gör enjungen kapitol

JUNIS UNIVERSITETS
FOLKAMMANSARKIV
503

3

12

503/2

S. henn brudde uti konna och hems
af stöteliga brudzummen förs i dars
Hinlun den blå är deas brudgall
och spinnorna s. glämma uti sommaren göras.

LUDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

S. albo h.

S. mull

Hansen andersson

F. i Reflekt 1864

Rom till M. 1892

Upp. av Birgitta Wiberg 13

Vämmaren 1928

13

503

Till brukspant

LÄNS UNIVERSITETSKR
FOLKMINNESARKIV

Vi önska att det möjligt gött
må falla uppå det lott!

att föjd och frömma,
att väl

med hären och barnbarn blomma!

T förstå mig väl?

nu säl på edra åker stö
så litet som vass vid strand av ä!

2

1414
f6

ma° röffri och lär
E bär gär gläd!

503

om fruun komme för ei hä°/
Så följer gammalt göst i äl:
att räkna fört ti hundra
Förare I böjer dundra.

LUNDSS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Viis ingen ha N värta ord
Så är upplärning snart uppjord!;
att hölla mun å hundre,
aut väl.
När intet vius, vius med hunden
I fördin mig väl

B

L
15-15

de budgeman.

De grima, som Du sovet to,
må ensam i nu hälta bo,

503

Ej oholet ga lycka,
att väl.

LUND UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

men mienan gäng en lycka!

De fäktar mig int?

Minnt debbelt du uti ättet fö

om själv du uti serton går

På åkun och på äugen.

Själv är den bärte däugen!

18
16

aut spel är satans egen list,
 men vill du komma på gön gont,
 Bed Gud dei flit välsigna
 och ej för mörker igna.

503

Ett solhänt lag, en vallig hand
 är bondens pygmal; ont hand
 Men vil han spela lorden
 Han snart går ifrån gårdar.

LUND UNIVERSITET
FOLKMUSIKSAMMIV

Till brukar

Du nu hitté in : Runkus lag
 och "mo" du heter från i by:
 Men snart smi' pelle spänka
 aut väl.

Med rörik ritt öra gläck!
 Du förläss mig väl?

17
17

Så länge du är ung och stark
 Den första första var: hök, pö mick!
 Men såhur matnios öga. 503
 Blis pigus omas briga.

ät vrigi ärligt arkte
 Sal givs din välvinkel,
 Han vill att Damegörina
 Skall röva, sy int spissa.

Ett bröds hukke utan fläck
 är många tider dalec värd,
 men som en moddraka,
 äret väl,
 Hon blöde han gris framkaka.
 Den första mig väl?

LH
FOLKMINNESARKIV
LUDVIG SÖÖRS UNIVERSITETSSAMM

~~22~~ 18
18

Hanna Andersson
S. Mellby
Albo härad
Skåne.
Född i Raflunda 1864.
Inflyttad till M. 1892.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

503

LUNDs UNIVERSITET
FOLKMINNESARKIV

Lätt förlossning.

Om en havande kvinna kröp genom efterbörden av ett sto, så skulle
hon få en lätt förlossning.